

CORPUL EXPERTILOR CONTABILI ȘI
CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

Adriana Florina POPA
Mirela PĂUNESCU ● Radu CIOBANU

FISCALITATE

Ediția a III-a, revizuită

Editura CECCAR, București, 2020

CUPRINS

Introducere	9
--------------------------	----------

CAPITOLUL I. Impozitul pe profit	11
---	-----------

Obiective de învățare	11
1. Rezultatul fiscal	11
1.1. Analiza veniturilor	12
1.2. Analiza cheltuielilor	15
1.3. Elemente similare veniturilor și cheltuielilor	35
1.4. Deduceri fiscale	40
2. Calculul impozitului pe profit.....	50
2.1. Cota de impozit.....	50
2.2. Reportarea pierderilor fiscale.....	50
2.3. Scutiri de la plata impozitului pe profit	54
2.4. Creditul fiscal	57
2.5. Reguli speciale de impozitare.....	58
2.6. Erori înregistrate în contabilitate	61
3. Declararea și plata impozitului pe profit.....	63
3.1. Perioada fiscală	63
3.2. Sisteme de declarare și plată a impozitului pe profit	64
3.3. Registrul de evidență fiscală.....	67
4. Declararea, reținerea și plata impozitului pe dividendele plătite unei persoane juridice române	67
5. Rezumatul capitolului.....	68

CAPITOLUL II. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor	71
--	-----------

Obiective de învățare.....	71
1. Cotele de impozitare	71
2. Baza de impozitare.....	72
3. Leșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor	75
4. Obligații declarative și de plată	77
5. Rezumatul capitolului.....	82

CAPITOLUL III. Impozitul specific unor activități 83

Obiective de învățare.....	83
1. Determinarea impozitului pentru restaurante	83
2. Determinarea impozitului pentru baruri și alte activități de servire a băuturilor	84
3. Determinarea impozitului pentru activități de alimentație (catering) pentru evenimente și alte servicii de alimentație.....	84
4. Determinarea impozitului pentru activități de cazare (coduri CAEN 5510, 5520, 5530 și 5590)	85
5. Reguli privind calculul, declararea și plata impozitului specific datorat pentru alte activități de către contribuabilii care realizează venituri din activități specifice	88
6. Rezumatul capitolului.....	91

CAPITOLUL IV. Impozitul pe venitul persoanelor fizice și contribuțiile sociale..... 93

Obiective de învățare.....	93
1. Contribuabilii și baza de impozitare	93
2. Sfera de aplicare și perioada impozabilă ale impozitului pe veniturile realizate de persoanele fizice	95
3. Reguli generale aplicabile veniturilor realizate din operațiunea de fiducie	97
4. Cotele de impozitare	97
5. Impozitarea veniturilor din activități independente	98
5.1. Determinarea venitului net în sistem real	100
5.2. Determinarea venitului net anual pe baza normelor de venit.....	114
5.3. Contribuțiile sociale obligatorii pentru contribuabilii care obțin venituri din activități independente.....	120
5.3.1. Contribuția de asigurări sociale	121
5.3.2. Contribuția de asigurări sociale de sănătate.....	122
6. Determinarea venitului net pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală	125
6.1. Contribuțiile sociale obligatorii pentru contribuabilii care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală.....	127
6.1.1. Contribuția de asigurări sociale	127
6.1.2. Contribuția de asigurări sociale de sănătate.....	129

7.	Impozitarea veniturilor din salarii și asimilate salariilor.....	133
7.1.	Veniturile din salarii și asimilate salariilor	133
7.2.	Deducerea personală	141
7.3.	Determinarea impozitului pe venit.....	143
7.4.	Contribuțiile sociale obligatorii pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor.....	151
7.5.	Exemple de calcul al impozitului pe salarii	152
8.	Impozitarea veniturilor din cedarea folosinței bunurilor.....	154
8.1.	Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinței bunurilor, altul decât cele din arendă.....	155
8.2.	Reguli pentru veniturile din arendă.....	156
8.3.	Reguli privind stabilirea impozitului pe venitul determinat pe baza normei anuale de venit.....	156
8.4.	Reguli privind stabilirea impozitului în cazul opțiunii pentru determinarea venitului net în sistem real.....	157
8.5.	Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal	157
8.6.	Contribuțiile sociale obligatorii în cazul contribuabililor care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor	158
9.	Impozitarea veniturilor din investiții	163
9.1.	Impozitul pe dividende	164
9.2.	Impozitul pe veniturile din dobânzi	166
9.3.	Impozitarea câștigurilor din transferul titlurilor de valoare	167
9.4.	Contribuțiile sociale obligatorii în cazul contribuabililor care obțin venituri din investiții	171
10.	Impozitarea veniturilor din pensii	173
11.	Impozitarea veniturilor din activități agricole.....	174
11.1.	Contribuțiile sociale obligatorii în cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole.....	178
12.	Veniturile din premii și din jocuri de noroc.....	180
13.	Veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal.....	181
14.	Venituri din alte surse.....	183
14.1.	Contribuțiile sociale obligatorii în cazul contribuabililor care obțin venituri din alte surse.....	184

15. Declarația unică.....	186
16. Susținerea entităților nonprofit / unităților de cult.....	188
17. Rezumatul capitolului.....	190

CAPITOLUL V. Impozitul pe veniturile nerezidenților 191

Obiective de învățare.....	191
1. Veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți.....	191
2. Cotele de impozitare.....	194
3. Sediul permanent.....	195
4. Convențiile de evitare a dublei impuneri.....	198
5. Obligații declarative și de plată.....	206
6. Rezumatul capitolului.....	206

CAPITOLUL VI. Taxa pe valoarea adăugată..... 209

Obiective de învățare.....	209
1. Operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.....	210
2. Locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.....	233
3. Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.....	241
3.1. Reguli generale.....	241
3.2. Sistemul TVA la încasare.....	248
3.3. Livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă.....	253
3.4. Achiziții intracomunitare de bunuri.....	253
3.5. Importul de bunuri.....	255
4. Baza de impozitare.....	256
5. Cotele de TVA.....	261
6. Operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată.....	264
7. Regimul deducerilor.....	270
7.1. Generalități.....	270
7.2. Deducerea taxei pe valoarea adăugată pentru persoana impozabilă cu regim mixt și persoana parțial impozabilă.....	272
7.3. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată.....	276
8. Persoana obligată la plata taxei.....	282
8.1. Măsuri de simplificare.....	283

9. Înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată	287
10. Regimuri speciale	292
11. Perioada fiscală	299
12. Documente și declarații specifice	303
13. Obligații de plată	305
14. Rezumatul capitolului	305

CAPITOLUL VII. Impozitele locale 307

Obiective de învățare	307
1. Impozitul și taxa pe clădiri	307
1.1. Impozitul pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor fizice	309
1.1.1. Impozitul pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice	309
1.1.2. Impozitul pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice	312
1.1.3. Impozitul pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice	313
1.2. Impozitul/taxa pe clădirile aflate în proprietatea persoanelor juridice	314
1.2.1. Impozitul/taxa pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor juridice	314
1.2.2. Impozitul/taxa pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor juridice	315
1.2.3. Impozitul/taxa pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice	315
1.3. Plata impozitului/taxei pe clădiri	316
2. Impozitul și taxa pe teren	317
2.1. Determinarea impozitului/taxei pe teren	318
2.2. Plata impozitului/taxei pe teren	319
3. Impozitul pe mijloacele de transport	319
3.1. Determinarea impozitului pe mijloacele de transport	320
3.2. Plata impozitului pe mijloacele de transport	321
4. Rezumatul capitolului	321

Bibliografie..... 323

Introducere

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stabilește cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale; contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale; modul de calcul și de plată a lor; procedura de modificare a acestor impozite, taxe și contribuții sociale.

Ministerul Finanțelor Publice elaborează norme metodologice, instrucțiuni și ordine în aplicarea prezentului cod și a legilor de ratificare a convențiilor de evitare a dublei impunerii în aplicare. Totodată, cadrul legal de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale obligatorii reglementate de acest cod este stabilit prin Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește legislația internațională, Codul fiscal stipulează că, dacă o dispoziție a sa contravine unei prevederi a unui tratat la care România este parte, se aplică prevederea aceluia tratat. În domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Referitor la regulile speciale ale Codului fiscal, este de menționat art. 11 alin. (1), conform căruia, la stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al acesteia. Cu alte cuvinte, putem vorbi despre prevalența economicului asupra formei juridice. Totuși, organul fiscal este obligat să motiveze decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției care face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta.

Obiective de învățare

- Rezultatul fiscal;
- Veniturile impozabile și cele neimpozabile la determinarea impozitului pe profit;
- Cheltuielile deductibile la determinarea impozitului pe profit;
- Cheltuielile nedeductibile sau cu deductibilitate limitată la determinarea impozitului pe profit;
- Metodologia de calcul al impozitului pe profit;
- Termenele de declarare și plată a impozitului pe profit.

Conform art. 13 din Codul fiscal, principalele categorii de societăți care datorează impozit pe profit sunt reprezentate de persoanele juridice române și de cele cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, pentru profitul impozabil obținut din orice sursă, atât din țara noastră, cât și din străinătate. Se află sub incidența acestui impozit direct și persoanele juridice străine pentru rezultatul impozabil atribuit unui sediu permanent în România, precum și alte persoane enumerate la articolul menționat.

În categoria persoanelor juridice române intră companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

În categoria persoanelor juridice străine intră companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări.

Printre persoanele scutite de la plata acestui impozit se află plătitorii de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, cărora le sunt incidente prevederile art. 47-57 din Codul fiscal, sau societățile plătitoare de impozit specific, reglementate de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, care vor face obiectul unor discuții ulterioare.

1. Rezultatul fiscal

Pentru impozitarea profitului trebuie pornit de la realitatea că nu în toate cazurile principiile subordonate imaginii fidele (caracteristice contabilității) sunt convergente în totalitate cu principiile impunerii fiscale. De aceea trebuie să se facă distincție între rezultatul contabil și cel fiscal. Altfel spus, principiile utilizate în determinarea rezultatului contabil (principiile contabile regăsite în reglementările privind raportarea financiară a societăților) sunt diferite de principiile fiscale.

CAPITOLUL II Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Obiective de învățare

- Persoanele juridice care aplică regimul de impozitare pe venitul microîntreprinderilor;
- Cotele de impozitare;
- Baza de impozitare;
- Regulile privind ieșirea din sistem.

Impozitarea veniturilor microîntreprinderilor este o formă simplificată de impozitare a operațiunilor efectuate de anumiți agenți economici.

Pentru a putea fi încadrată din punct de vedere fiscal în categoria microîntreprinderilor, o persoană juridică trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- să realizeze venituri care nu depășesc echivalentul în lei al unui plafon valoric (în prezent, 1.000.000 euro);
- capitalul social al acesteia să fie deținut de alte persoane decât statul și autoritățile locale;
- să nu se afle în dizolvare cu lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești.

Prevederile pentru microîntreprinderi se aplică și persoanelor juridice române care intră sub incidența Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități.

Regimul de impozitare pentru microîntreprinderi este obligatoriu pentru societățile care îndeplinesc condițiile menționate anterior. Totuși, societatea care are subscris un capital social de cel puțin 45.000 lei și cel puțin doi salariați poate opta o singură dată pentru a fi plătitoare de impozit pe profit. Opțiunea este definitivă, cu excepția cazului în care nu se mai îndeplinesc condițiile pentru ca acea societate să fie considerată microîntreprindere. În situația în care aceste condiții nu sunt respectate, societatea datorează impozitul pe veniturile microîntreprinderilor începând cu anul fiscal următor celui în care capitalul social este redus sub valoarea de 45.000 lei și/sau numărul salariaților scade sub doi, dacă sunt îndeplinite condițiile generale pentru a fi considerată microîntreprindere.

1. Cotele de impozitare

Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt de:

- 1% pentru microîntreprinderile care au cel puțin un salariat, angajat cu normă întreagă;
- 3% pentru microîntreprinderile care nu au salariați.

În sensul acestor prevederi, prin salariat se înțelege persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă. Condiția legată de salariați se consideră îndeplinită și în cazul microîntreprinderilor care au:

CAPITOLUL III Impozitul specific unor activități

Obiective de învățare

- Persoanele juridice care aplică impozitul specific;
- Determinarea impozitului pentru restaurante;
- Determinarea impozitului pentru baruri și alte activități de servire a băuturilor;
- Determinarea impozitului pentru activități de cazare;
- Regulile pentru contribuabilii care obțin venituri și din alte activități decât cele specifice.

Conform art. 3 din Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, prin derogare de la prevederile privind impozitul pe profit, sunt obligate la plata impozitului specific unor activități persoanele juridice române care la data de 31 decembrie a anului precedent au îndeplinit cumulativ următoarele condiții:

- aveau înscrisă în actele constitutive, potrivit legii, ca activitate principală ori secundară una sau mai multe dintre activitățile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute la art. 1 din același act normativ: 5510 – „Hoteluri și alte facilități de cazare similare”, 5520 – „Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată”, 5530 – „Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere”, 5590 – „Alte servicii de cazare”, 5610 – „Restaurante”, 5621 – „Activități de alimentație (catering) pentru evenimente”, 5629 – „Alte servicii de alimentație n.c.a.”, 5630 – „Baruri și alte activități de servire a băuturilor”;
- nu se află în lichidare, potrivit legii.

Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care au înscrisă în actele constitutive, potrivit legii, ca activitate principală sau secundară una dintre activitățile corespunzătoare codurilor CAEN menționate mai sus, dar nu desfășoară efectiv activitate în domeniile respective nu sunt obligate la plata impozitului specific unor activități. Microîntreprinderile nu aplică impozitul specific unor activități.

1. **Determinarea impozitului pentru restaurante**

Conform Legii nr. 170/2016, impozitul specific pentru restaurante se determină luând în considerare următoarea formulă de calcul:

$$\text{Impozit specific anual/unitate} = k \times (x + y \times q) \times z,$$

unde:

$k = 1.400$, valoarea impozitului standard (lei)

x = variabilă în funcție de rangul localității

y = variabilă în funcție de suprafața utilă comercială / de servire / de desfășurare a activității (suma suprafețelor saloanelor, teraselor și grădinilor de vară, conform certificatului de clasificare/autorizație)

z = coeficient de sezonalitate

$q = 0,9$, coeficient de ajustare pentru spațiu tehnic unitate – locație de desfășurare a activităților

CAPITOLUL IV Impozitul pe venitul persoanelor fizice și contribuțiile sociale

Obiective de învățare

- Contribuabilii obligați la plata impozitului pe venit;
- Veniturile supuse impozitării;
- Cotele de impozitare;
- Regulile specifice calculului impozitului pe venit;
- Contribuabilii obligați la plata contribuțiilor sociale;
- Veniturile supuse contribuțiilor sociale;
- Regulile specifice calculului contribuțiilor obligatorii.

1. Contribuabilii și baza de impozitare

Potrivit art. 58 și 59 din Codul fiscal, în categoria contribuabililor ce intră sub incidența impozitului pe venit sunt persoanele fizice rezidente (române sau străine) care realizează, în anumite condiții, venituri pe teritoriul României și/sau în străinătate și persoanele fizice nerezidente, dacă acestea îndeplinesc condițiile de rezidență prevăzute de acest act normativ.

Contribuabili	Baza de impozitare
☞ persoanele fizice rezidente, cu domiciliul în România	⇒ veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României
☞ persoanele fizice rezidente, fără domiciliu în România	⇒ veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu data de la care aceștia devin rezidenți în România
☞ persoanele fizice nerezidente care desfășoară o activitate independentă prin intermediul unui sediu permanent în România	⇒ venitul net atribuit sediului permanent
☞ persoanele fizice nerezidente care desfășoară activitate dependentă în România	⇒ venitul salarial net din această activitate dependentă
☞ persoanele fizice nerezidente care obțin alte venituri	⇒ venitul determinat ce corespunde categoriei respective de venit

CAPITOLUL VI Taxa pe valoarea adăugată

Obiective de învățare

- Ce este taxa pe valoarea adăugată;
- Operațiunile supuse taxei pe valoarea adăugată;
- Locul operațiunilor supuse TVA;
- Faptul generator și exigibilitatea taxei;
- Baza de impozitare și cotele de impozitare;
- Regimurile speciale în materie de TVA;
- Înregistrarea în scopuri de TVA.

Taxa pe valoarea adăugată, sau pe scurt TVA, este un impozit indirect datorat la bugetul statului, care este aplicat asupra bunurilor livrate și serviciilor prestate, direct proporțional cu prețul acestora, indiferent de numărul de operațiuni care au loc în procesul de producție și de distribuție anterior etapei în care este perceput impozitul. Cu alte cuvinte, este un impozit pe consum al cărui suportator efectiv este consumatorul final. În domeniul taxei pe valoarea adăugată, cum de altfel și în domeniul accizelor, autoritățile fiscale și alte autorități naționale trebuie să țină cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene este obligatorie pentru organele fiscale și instanțele românești și este important de știut faptul că, în situația în care sunt identificate prevederi transpuse deficitar în Codul fiscal sau contrare dreptului european (ne referim aici la domeniul taxei pe valoarea adăugată), **directiva europeană privind TVA, reglementările date în aplicarea ei, precum și jurisprudența CJUE au prioritate în fața legislației naționale.**

Din acest motiv, Codul fiscal și normele sale de aplicare sunt permanent revizuite și modificate pentru a se ține cont de reglementările europene.

De exemplu, în urmă cu câțiva ani, dacă o societate achiziționa bunuri sau servicii de la un furnizor care avea codul de TVA anulat, potrivit prevederilor Codului fiscal aceasta nu mai putea deduce niciodată TVA, pe care oricum furnizorul avea obligația să o colecteze și să o vireze la bugetul de stat. În urma unui litigiu între o societate românească, Paper Consult SRL, și Agenția Națională de Administrare Fiscală (Cauza C-101/16), Codul fiscal a fost modificat astfel încât să permită cumpărătorului deducerea TVA chiar dacă numai ulterior reactivării codului de TVA al furnizorului. De menționat că și jurisprudența anterioară conducea tot spre concluzia că abordarea inițială a autorităților române este împotriva principiilor fundamentale ale TVA (de exemplu, Cauza C-277/14, PPUH Stehcamp).

Schimbarea radicală a procedurii imposibile de înregistrare în scopuri fiscale din perioada 2015-2017 sau renunțarea la regimul plății defalcate a TVA sunt doar două exemple

CAPITOLUL VII Impozitele locale

Obiective de învățare

- Modul de calcul al impozitului pe clădiri;
- Modul de calcul al impozitului pe teren;
- Modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport.

Conform art. 454 din Codul fiscal, impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri;
- impozitul pe teren și taxa pe teren;
- impozitul pe mijloacele de transport;
- taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- impozitul pe spectacole;
- taxele speciale;
- alte taxe locale.

1. *Impozitul și taxa pe clădiri*

În ceea ce privește impozitul pe clădiri, conform art. 455 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în titlul IX „Impozite și taxe locale” se prevede diferit. Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

O clădire este considerată orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite.

Totodată, potrivit art. 455 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Clădirile scutite de la plata impozitului/taxei pe clădiri sunt: